NORAKSTS
Lieta Nr.A420516211
(A42-00349-13/45)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā, 2013.gada 2.maijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis G.Ploriņš,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *L.K.* pieteikuma par Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas Disciplinārlietu komisijas 2011.gada 2.maija lēmuma Nr.8/2011 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 20.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *L.K.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums par Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas Disciplinārlietu komisijas (turpmāk arī Komisija) 2011.gada 2.maija lēmuma Nr.8/2011 (turpmāk – Lēmums) atcelšanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2011.gada 24.maija lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[2] No lietas materiāliem konstatējams turpmāk minētais.

[2.1] 2011.gada 8.februārī Latvijas Zvērinātu advokātu padome (turpmāk – Padome) pieņēma lēmumu Nr.28 (turpmāk – Padomes lēmums), ar kuru nolēma ierosināt pret pieteicēju disciplinārlietu un lietas materiālus nodot izskatīšanai Komisijai.

[2.2] 2011.gada 2.maijā Komisija pieņēma Lēmumu, ar kuru atzina, ka pieteicējs ir pārkāpis Advokatūras likuma 33. un 59.pantu un Latvijas Zvērinātu advokātu Ētikas kodeksa (turpmāk – Ētikas kodekss) 8.3.punktu, un saskaņā ar Advokatūras likuma $71.^2$ panta 1.punktu un 73.panta 2.punktu piemēroja pieteicējam disciplinārsodu, izsakot rājienu.

[3] Uzskatot Lēmumu par nepamatotu, pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot to atcelt.

[3.1] Pieteicējs norāda, ka Komisija nevarēja piemērot sodu, jo tā nebija iepriekš pieprasījusi paskaidrojumus par konkrētiem tiesību normu pārkāpumiem un arī disciplinārlieta netika ierosināta par kādu konkrētu tiesību normu pārkāpumu.

[3.2] Padome nav noteikusi kārtību, kādā jāved klientu lietu uzskaite, cik ilgi jāglabā ar klientiem noslēgtie līgumi, vienošanās dokumenti, orderi vai klientu reģistrācijas žurnāli, līdz ar to Pieteicējs uzskata, ka viņam nebija pienākums iesniegt vai uzrādīt Padomes pieprasītos lietvedības dokumentus. Tāpat Pieteicējs arī uzskata, ka pie disciplināratbildības viņš saukts par neeksistējošu nosacījumu neizpildi.

[3.3] Padomei nebija tiesības izveidot komisiju viņa lietvedības pārbaudei, un viņam nebija pienākums šādai komisijai, un tieši tās loceklei *Z.P.*, iesniegt vai uzrādīt jebkādus dokumentus. Pieteicējs, atsaucoties uz advokāta profesionālo noslēpumu, norāda, ka Padomei nav tiesības kontrolēt dokumentus, kurus advokāti sastādījuši, sniedzot juridisko palīdzību, kā arī pieprasīt no advokātiem ziņas un paskaidrojumus par faktiem, kas viņiem kļuvuši zināmi, sniedzot juridisko palīdzību.

[3.4] Pieteicējs norāda, ka nepakļaušanos Padomes prasībām nevar uzskatīt par Ētikas kodeksa 8.3.punkta pārkāpumu, jo cieņa pret profesijas kolēģiem nenozīmē, ka viņam bez ierunām būtu jāpakļaujas Padomei un tās pieprasījumiem.

[3.5] Pieteicējs norāda, ka nav pārkāpis Advokatūras likuma 33. un 59.pantu, jo nekad nav apgalvojis, ka Padome nav Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas pārvaldes, uzraudzības un izpildu institūcija, kā arī nav pārkāpis Padomes lietvedības noteikumus, jo tā nav pieņēmusi un publicējusi nosacījumus lietvedības uzskaitei, kā arī nav noteikusi kārtību, kādā jāved klientu lietu uzskaite, nav noteikta ne advokātu lietvedības dokumentu glabāšanas kārtība, ne dokumentu glabāšanas termiņi.

[3.6] Pieteicēja ieskatā, neviens normatīvais akts nenosaka, ka disciplinārlietu varētu izskatīt tikai daļa no ievēlētajiem locekļiem, attiecīgi – Komisijas lēmums pieņemts, pārkāpjot tā pieņemšanas kārtību – nepiedaloties visiem septiņiem Komisijas locekļiem, bet gan pieciem.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 27.jūnijā saņemts Komisijas rakstveida paskaidrojums *(lietas 26. – 31.lapa)*. Savā rakstveida paskaidrojumā tiesai Komisija pieteicēja prasījumu neatzīst un uzskata to par nepamatotu un noraidāmu tālāk minēto apsvērumu dēļ.

[4.1] Gan Padomes lēmums pieņemts, gan arī paskaidrojumi pieprasīti par konkrētu pieteicēja rīcību, nevis par noteiktu Ētikas kodeksa vai likumu normu pārkāpumiem. Atbilstoši Komisijas rakstveida pieprasījumam pieteicējam lūgts sniegt paskaidrojumus par Padomes lēmumā konstatētajiem apstākļiem, kas neaprobežojas ar konkrētu Padomes konstatētu tiesību normu pārkāpumu, bet gan attiecas uz pieteicēja rīcību un tās atbilstību piemērojamajām profesionālās ētikas, iekšējo un ārējo normatīvo aktu prasībām. Tas, kādus tieši paskaidrojumus advokāts sniedz Komisijai, ir pilnībā atkarīgs no paša advokāta. Vēl jo vairāk, Komisijas sēdē pieteicējam tika prasīts skaidrot gan viņa rīcības atbilstību Advokatūras likuma 59.pantam, gan arī citiem advokātu profesionālās darbības noteikumiem,

līdz ar to Komisija paskaidro, ka pretēji pieteicēja norādītajam, tā nav pārkāpusi Advokatūras likuma 77.panta prasības un varēja pieņemt lēmumu un piemērot disciplinārsodu, jo bija pieprasījusi un saņēma no pieteicēja rakstveida paskaidrojumus, turklāt uzklausīja pieteicēja mutvārdu paskaidrojumus.

Komisija papildus norāda, ka nepamatots ir apgalvojums, ka pieteicējs nebija informēts par tiesību normām, par kuru pārkāpšanu ir ierosināta disciplinārlieta. Padomes lēmumā skaidri bija norādīts, ka no pieteicēja iesniegto paskaidrojumu satura secināms, ka pieteicējs neizprot Advokatūras likuma noteikumus, kas attiecas uz visiem Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas (turpmāk – Kolēģija) locekļiem, tajā skaitā šā likuma 1., 18., 19., 21., 25., 33., 34., 38.1, 57., 59., 70., 71.-71.2, 73.-80., 119., Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas Statūtu 2.3.2., 4.1., 4.2., 4.3., 4.8., 5.1.punktus. Turklāt gadījumā, ja pieteicēja ieskatā Padomes lēmums neatbilda kādām noteiktām likuma prasībām, pieteicējam bija tiesības atbilstoši Advokatūras likuma 37.pantam Padomes lēmumu pārsūdzēt Administratīvā procesa likuma noteiktajā kārtībā, taču pieteicējs šādas tiesības neizmantoja, līdz ar to šobrīd nav pamata vērtēt Padomes lēmumu un tā atbilstību, bet gan tikai Komisijas lēmumu.

[4.2] Komisija vērš uzmanību, ka disciplinārlieta pieteicējam netika ierosināta un disciplinārsods netika piemērots par lietvedības normu neievērošanu vai pārkāpšanu, bet gan par Padomes un tās izveidotās komisijas prasību neizpildi, un tieši par lietvedības dokumentu (vienošanās ar klientu, orderis un maksājuma dokuments) neuzrādīšanu. Turklāt Komisijas lēmumā ietvertā atsauce uz Advokatūras likuma 59.pantu konkrētās disciplinārlietas ietvaros attiecas uz Padomes tiesībām kontrolēt advokāta lietvedību – klientu lietu uzskaiti. Attiecīgi, lai Padome varētu veikt savus likumā noteiktos kontroles pienākumus, advokātam ir jānodrošina Padomes iespēja piekļūt saviem lietvedības dokumentiem.

Papildus Komisija norāda, ka tas, ka Padome nav izdevusi konkrētus rakstveida lietvedības noteikumus, nenozīmē, ka pieteicējam nav jāievēro valstī noteiktā lietvedības kārtība, ko prasa ievērot Padome. Komisija vērš uzmanību, ka Lēmumā norādīts, ka arī Kolēģijas statūtu 2.3.4.5.punkts paredz tiesības advokātiem saņemt Padomē jebkādu nepieciešamo informāciju un konsultācijas lietvedības un grāmatvedības uzskaites jautājumos.

[4.3] Padomei ir tiesības veikt advokātu lietvedības dokumentācijas kontroli. Konkrētajā gadījumā Padome, lai nodrošinātu savu funkciju īstenošanu, izveidoja komisiju trīs locekļu sastāvā, kurai uzdeva izvērtēt pieteicēja lietvedības un grāmatvedības kārtošanas atbilstību piemērojamajiem normatīvajiem aktiem. Par minētās komisijas izveidi un sastāvu pieteicējam tika paziņots ar Padomes 2010.gada 26.novembra rakstu Nr.1-31-3302. Komisija uzsver, ka Padome savu funkciju īstenošanai savas kompetences robežās ir tiesīga pilnvarot trešās personas noteiktu darbību veikšanai Padomes vārdā, līdz ar to nepamatots ir pieteicēja arguments, ka šādas komisijas izveide nav likumīga. Pretējā gadījumā, sekojot pieteicēja argumentācijai, Komisijas ieskatā, būtu jāsecina, ka neviena no Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas ietvaros pastāvošajām komisijām, kas nav tieši paredzētas likumā, nav likumīgi izveidotas un nevar darboties.

[4.4] Komisija noraida pieteicēja atsaukšanos uz klienta noslēpumu kā pamatojumu tādu pieprasīto lietvedības dokumentu kā vienošanās ar klientu, vienošanos jeb klientu reģistrācijas žurnāla, ordera grāmatiņas un klienta maksājuma dokumenta neiesniegšanai vai

neuzrādīšanai. Turklāt, Komisijas ieskatā, pieteicēja atsaukšanās uz Advokatūras likuma 6.pantu nav pamatota, jo Padome nav to subjektu lokā, uz kuriem attiecas minētajā pantā noteiktie aizliegumi.

Padomei ir tiesības pārbaudīt advokāta lietvedību un to, kā ir noformētas advokāta attiecības ar klientu, tādējādi nodrošinot Advokatūras likuma 59.pantā noteikto kontroli.

Komisija pilnībā nepiekrīt pieteicēja argumentam, ka Padome fizisko personu datus apstrādā nelikumīgi, kā rezultātā pieteicējs nesaskatīja iespēju iesniegt jebkādus fizisko personu datus saturošus dokumentus. Kā norādīts arī Datu valsts inspekcijas vēstulē Nr.1-2/442, kas adresēta pieteicējam, Padome veic fizisko personu datu apstrādi saskaņā ar Advokatūras likuma normām. Tādējādi personas datu apstrādes tiesiskais pamats ir Fizisko personu datu aizsardzības likuma 7.panta 3.punkts, kas nosaka, ka personas datu apstrāde ir atļauta, ja datu apstrāde nepieciešama pārzinim likumā noteikto pienākumu veikšanai. Līdz ar to Padomes veiktā datu apstrāde ir likumīga. Datu apstrādes reģistrācijas faktam konkrētajā gadījumā nav nozīmes, jo tas nemaina un nekādā veidā neietekmē tiesisko pamatu, saskaņā ar kuru Padome veic personas datu apstrādi. Vēl jo vairāk šis fakts neietekmē advokātu pienākumus un Padomes tiesības atbilstoši advokātu darbību regulējošajiem normatīvajiem aktiem. Tādējādi, Komisijas ieskatā, pieteicēja atsaukšanās uz fizisko personu datu apstrādi regulējošajām tiesību normām, lai pamatotu atteikumu iesniegt vai uzrādīt pieprasītos dokumentus, nebija pamatota.

[4.5] Konkrētās disciplinārlietas ietvaros Komisija ir konstatējusi, ka pieteicējam bija pienākums iesniegt vai uzrādīt Padomes izveidotās komisijas pārstāvei pieprasītos lietvedības dokumentus, kā arī konstatē, ka, neatzīstot Padomes tiesības savu funkciju veikšanai veikt noteiktas darbības, tostarp pieprasīt no advokāta noteiktus dokumentus, lai pārbaudītu to atbilstību advokāta darbību regulējošajām tiesību normām, pieteicējs ir diskreditējis Padomi kā Kolēģijas institūciju. Turklāt Komisija ir konstatējusi, ka konkrētajā gadījumā zvērinātu advokātu kolēģijas institūciju, tostarp Padomes, prasību neizpilde nebija pamatota, līdz ar to ir uzskatāma par necieņu pret šīm institūcijām un attiecīgi par necieņu pret kolēģiem. Šādus secinājumus Komisija ir izdarījusi, rūpīgi izvērtējot lietas apstākļus, kā arī ņemot vērā savu līdzšinējo praksi.

[4.6] Komisija norāda, ka tās konstatētie pieteicēja profesionālās darbības un ētikas noteikumu pārkāpumi jāskata kopsakarībā. Pieteicējs ar savu rīcību ir diskreditējis Padomi kā uzraudzības institūciju (Advokatūras likuma 33.pants), kurai ir tiesības kontrolēt advokātu lietvedības dokumentāciju (Advokatūras likuma 59.pants). Šāda rīcība viennozīmīgi uzskatāma par advokāta ētikas, un tieši Ētikas kodeksa 8.3. punkta pārkāpumu, ko Komisija jau iepriekš vairākkārt norādījusi savos lēmumos un par ko piemērojams disciplinārsods.

[4.7] Pieteicējs savā pieteikumā pilnīgi nepamatoti norāda, ka neviens normatīvais akts nenosaka, ka disciplinārlietu varētu izskatīt tikai daļa no ievēlētajiem locekļiem un attiecīgi, ka Komisijas lēmums pieņemts, pārkāpjot tā pieņemšanas kārtību – nepiedaloties visiem septiņiem Komisijas locekļiem, bet gan pieciem. Komisija norāda, ka saskaņā ar Advokatūras likuma $71.^2$ panta otro daļu, Komisija ir tiesīga pieņemt lēmumu, ja Komisijas sēdē piedalās vairāk nekā puse no tās locekļiem. Konkrētajā gadījumā, kā to arī norāda pats pieteicējs, sēdē piedalījās 5 Komisijas locekļi, kas ir vairāk kā puse no visiem 7 Komisijas

locekļiem. Līdz ar to Komisijas lēmums pieņemts atbilstoši Advokatūras likumā noteiktajai pieņemšanas kārtībai.

[5] Pieteicējs ir piekritis administratīvās lietas izskatīšanai rakstveida procesā *(lietas 7.lapa)*. Līdz ar to atbilstoši Administratīvā procesa likuma 114.pantam lieta izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar procesa dalībnieku lietā iesniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem, secina, ka pieteikums *ir noraidāms*.

[7] Advokatūras darbību Latvijas Republikā reglamentē Advokatūras likums. Tajā noteikts, ka advokatūra ir tiesiskas valsts justīcijas neatņemama sastāvdaļa *(2.pants)*. Advokāts ir neatkarīgs un profesionāls jurists, kas sniedz juridisko palīdzību, aizstāvot un pārstāvot tiesā un pirmstiesas izmeklēšanā personu likumīgās intereses, sniedzot juridiskās konsultācijas, gatavojot juridiskus dokumentus un veicot citas juridiskas darbības *(3.pants)*. Visus Latvijā praktizējošos zvērinātus advokātus apvieno Kolēģija, kas ir neatkarīga Latvijas zvērinātu advokātu profesionāla korporācija *(18.pants)*. Kolēģija darbojas uz Latvijas Republikas Advokatūras likuma un statūtu pamata kā pašpārvaldes publisko tiesību autonoms subjekts *(20.pants)*. Kolēģijas institūcijas ir zvērinātu advokātu kopsapulce, Padome, revīzijas komisija un disciplinārlietu komisija *(21.pants)*. Padome ir Kolēģijas pārvaldes, uzraudzības un izpildu institūcija *(33.pants)*, kuras kompetencē cita starp ir uzraudzīt zvērinātu advokātu darbību, izskatīt par viņiem iesniegtās sūdzības un ziņojumus, kā arī ierosināt disciplinārlietas *(34.panta 4.punkts)*. Zvērinātu advokātu disciplinārlietas izskata zvērinātu advokātu kopsapulcē ievēlētā Komisija *(38.[1] pants)*.

Tātad, lai nodrošinātu indivīda tiesības pilnvērtīgi aizsargāt savas intereses tiesā, apvienojot vienā profesijā darbojošos juristus (advokātus), ir dibināts publisko tiesību subjekts – Kolēģija. Valsts kā sākotnējā publisko tiesību juridiskā persona attiecīgo funkciju veikšanu nodevusi autonomajā kompetencē publisko tiesību subjektam. Likumdevējs Latvijā ir izveidojis Kolēģiju kā atvasinātu publisko tiesību juridisko personu, savukārt Padome ir šīs publisko tiesību juridiskās personas orgāns un darbojas tās vārdā *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 21.aprīļa sprieduma lietā SKA-22/2008 10.punktu)*, cita starp, veicot zvērinātu advokātu darbības uzraudzību, izskata par viņiem iesniegtās sūdzības un ziņojumus, ierosina disciplinārlietas un nosūta tās izskatīšanai uz Komisiju.

[8] No izskatāmās lietas materiāliem ir konstatējams, ka 2010.gada 12.oktobra Padomes sēdē izskatīts Komisijas priekšsēdētāja iesniegums par to, ka pieteicējs ir pieļāvis vienošanās ar klienti vienīgā eksemplāra nodošanu klientei, abus ordera eksemplārus iesniedzis Liepājas tiesā *(lietas 8.lapa)*. Ar Padomes 2010.gada 13.oktobra rakstu Nr.1-31-2823 pieteicējam līdz 2010.gada 25.oktobrim lūgts sniegt rakstveida paskaidrojumu par Komisijas priekšsēdētāja iesniegumā minētajiem apstākļiem. 2010.gada 26.oktobrī Padomē

saņemta pieteicēja atbilde, kurā izteikti iebildumi pret Komisijas izvirzītajām prasībām iesniegt pieteicēja vienošanās ar *S.B.* oriģinālu, rēķina oriģinālu, kā arī ordera oriģinālu *(lietas 48.lapa)*.

Padome ar 2010.gada 28.oktobra rakstu Nr.1-31-2990 atkārtoti vērsa pieteicēja uzmanību paskaidrojuma nepieciešamībai par Komisijas priekšsēdētāja iesniegumā norādīto *(lietas 9.lapa)*. 2010.gada 1.novembrī Padomē saņemta pieteicēja atbilde, kurā viņš norādījis, ka gan rēķins, gan orderis ir noformēti un tiek glabāti atbilstoši spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem. Šajā atbildē arī norādīts, ka minētos dokumentus pieteicējs neiesniedz nevis tādēļ, ka tie nebūtu pieejami, bet gan tādēļ, ka Komisijai nav tiesību šādus dokumentus pieprasīt *(lietas 47.lapa)*.

2010.gada 2.novembrī Padome pieņēma lēmumu izveidot komisiju triju locekļu sastāvā (*/amats/ Z.P.*, */amats/ J.M.* seniors un Padomes */amats 2/ V.B.*) pieteicēja lietvedības un grāmatvedības kārtošanas atbilstības pārbaudei. Par šo lēmumu pieteicējam paziņots ar 2010.gada 26.novembra rakstu Nr.1-31-3302 *(lietas 9.lapa)*.

2011.gada 25.janvārī padomē saņemts Padomes izveidotās komisijas pārstāves zvērinātas advokātes *Z.P.* iesniegums *(lietas 37.lapa)*, kuram pievienoti viņas pieteicējam adresētais raksts un pieteicēja 2011.gada 24.janvāra atbilde. Šajā atbildē pieteicējs norādījis, ka Advokatūras likumā Padomei nav paredzētas tiesības izveidot komisiju konkrēta advokāta lietvedības pārbaudei, savukārt *Z.P.* nav pilnvarojuma vērsties pie pieteicēja ar jebkāda satura iesniegumiem. Pieteicējs šajā atbildē, atsaucoties uz Advokatūras likuma 6.pantu, visos viņa līgumos ietvertajām atsaucēm, ka līguma saturi ir konfidenciāli un izpaužami tikai pēc tiesībsargājošo iestāžu pieprasījuma, un fizisko personu datu aizsardzību, norādījis, ka pieprasītos dokumentus iesniegt vai uzrādīt nevar *(lietas 38. un 39.lapa)*.

Ņemot vērā minēto, Padome secinājusi, ka pieteicējs ignorē zvērinātu advokātu darbību regulējošo aktu prasības, nepakļaujas Kolēģijas iedibinātajai kārtībai advokātu disciplīnas nodrošināšanā, un atbilstoši savai kompetencei 2011.gada 8.februārī pieņēmusi Lēmumu Nr.28 (Protokols Nr.2) par disciplinārlietas ierosināšanu pret pieteicēju un lietas materiālu nosūtīšanu Komisijai.

[9] Ar Lēmumu Komisija atzinusi, ka pieteicējs ir pārkāpis Advokatūras likuma 33. un 59.panta, kā arī Ētikas kodeksa 8.3.punkta prasības, tādēļ piemērojusi viņam disciplinārsodu – izteikusi rājienu. Šāda atzinuma pamatā ir pieteicēja atteikšanās pildīt Padomes un tās uzdevumā izveidotās Komisijas prasības iesniegt vienošanās ar klienti *S.B.* oriģinālu, vienošanās reģistrācijas žurnālu, ordera grāmatiņu, kā arī citus maksājuma dokumentus, kas noformēti saistībā ar šo vienošanos.

Savukārt pieteicējs nepiekrīt, ka izdarījis minēto tiesību normu pārkāpumus, jo uzskata, ka Padomei nebija tiesību pieprasīt minēto dokumentu iesniegšanu. Vienlaicīgi pieteicējs arī norādījis uz viņaprāt Komisijas pieļautajiem procesuālajiem pārkāpumiem, piemērojot viņam disciplinārsodu. Līdz ar to pieteicējs uzskata, ka viņam piemērotais disciplinārsods ir nepamatots un Lēmums atceļams.

Tādējādi izskatāmajā lietā tiesai jānoskaidro, vai pieteicējs ir pārkāpis Advokatūras likuma 33. un 59.panta, kā arī Ētikas kodeksa 8.3.punkta prasības, un to, vai Lēmuma

pieņemšanā Komisija ir pieļāvusi procesuālus pārkāpumus, bet gadījumā, ja ir pieļāvusi, kāda ir šo procesuālo pārkāpumu ietekme uz lietas rezultātu.

[10] Novērtējot sprieduma 8.punktā konstatētos faktiskos apstākļus, tiesa secina, ka pieteicējs vairākkārtīgi (2010.gada 13.oktobra raksts Nr.1-31-2823, 2010.gada 28.oktobra raksts Nr.1-31-2990, 2011.gada 20.janvāra vēstule „Par Padomes uzdevumu vienošanās un orderu pārbaudei") ignorējis Padomes pieprasījumus iesniegt vienošanās ar *S.B.* oriģinālu, rēķina oriģinālu, kā arī ordera oriģinālu. Šie Padomes pieprasījumi atbilst tās kompetencei – veikt zvērinātu advokātu darbības uzraudzību, izskatīt par viņiem iesniegtās sūdzības un ziņojumus, kā arī ierosināt disciplinārlietas. Neiesniedzot pieprasītos dokumentus, pieteicējs ir liedzis Padomei veikt uzraudzību pār viņa rīcību ar lietvedības dokumentiem, kas savukārt liedz iespēju Padomei pārliecināties, ka pieteicējs nodrošina indivīda tiesības pilnvērtīgi aizsargāt savas intereses tiesā.

Ar šādu rīcību, neatzīstot Padomes tiesības savu funkciju veikšanai veikt noteiktas darbības, cita starp pieprasīt no advokāta noteiktus dokumentus, lai pārbaudītu to atbilstību advokātu darbību regulējošo tiesību normu prasībām, pieteicējs ir diskreditējis Padomi kā Kolēģijas institūciju, līdz ar to ir pārkāpis Advokatūras likuma 33.panta prasības. Vienlaicīgi ar šo savu rīcību, nenodrošinot Padomei iespēju piekļūt saviem lietvedības dokumentiem, pieteicējs ir pārkāpis arī Advokatūras likuma 59.panta prasības, kas noteic, ka zvērinātiem advokātiem klientu lietu uzskaite jāved Padomes noteiktā kārtībā un tās kontrolē. Savukārt, ievērojot to, ka atbilstoši Advokatūras likumam Padome ir Kolēģijas pārvaldes, uzraudzības un izpildu institūcija, pret kuras lēmumiem, rīkojumiem, lūgumiem vai citiem norādījumiem advokātiem jāizturas ar cieņu un tos jāpilda, Padomes prasību neizpilde ir uzskatāma par necieņu pret šīm institūcijām un attiecīgi par necieņu pret kolēģiem, kas savukārt ir atzīstams par Ētikas kodeksa 8.3.punkta prasību pārkāpumu.

[11] Pieteicējs savā pieteikumā norādījis, ka Padomei nav tiesību kontrolēt dokumentus, kurus advokāti sastādījuši, sniedzot juridisko palīdzību.

Kā jau tiesa to norādīja iepriekš, Advokatūras likuma 34.panta 4.punkts noteic, ka tieši Padomes kompetencē ir uzraudzīt zvērinātu advokātu darbību, izskatīt par viņiem iesniegtās sūdzības un ziņojumus, kā arī ierosināt disciplinārlietas. Savukārt minētā likuma 59.pants noteic, ka zvērinātiem advokātiem klientu lietu uzskaite jāved Padomes noteiktā kārtībā un tās kontrolē.

Tātad no minētajām tiesību normām nepārprotami izriet ne tikai Padomes tiesības kontrolēt dokumentus, kurus advokāti sastādījuši, sniedzot juridisko palīdzību, bet arī advokātu pienākums šos dokumentus iesniegt Padomei, lai tā varētu realizēt savas kontroles funkcijas.

[12] Pieteicējs arī norādījis, ka neviens normatīvais akts nenosaka, ka disciplinārlietu varētu izskatīt tikai daļa no ievēlētajiem locekļiem, tādēļ Komisijas lēmums pieņemts pārkāpjot tā pieņemšanas kārtību, nepiedaloties visiem septiņiem Komisijas locekļiem, bet gan pieciem.

Par šo pieteicēja apsvērumu tiesa norāda, ka, atbilstoši Advokatūras likuma 71.^{2} panta otrajai daļai, Komisija ir tiesīga pieņemt lēmumu, ja tās sēdē piedalās vairāk nekā puse no Komisijas locekļiem. Konkrētajā gadījumā, kā to norādījis arī pats pieteicējs, sēdē piedalījās pieci Komisijas locekļi, kas ir vairāk kā puse no visiem (septiņiem) Komisijas locekļiem. Līdz ar to Komisijas Lēmums pieņemts atbilstoši Advokatūras likumā noteiktajai pieņemšanas kārtībai, tai skaitā, ievērojot minētā likuma 77. un 78.panta prasības, iepriekš pieprasot un saņemot pieteicēja rakstveida paskaidrojumus, kā arī uzklausot Komisijas sēdē viņa mutvārdu paskaidrojumu.

[13] Advokatūras likuma 71.^{2} panta pirmā daļa noteic, ka pēc disciplinārlietas izskatīšanas disciplinārlietu komisija pieņem vienu no šādiem lēmumiem: 1) par disciplinārsoda uzlikšanu zvērinātam advokātam; 2) par disciplinārlietas izbeigšanu. Minētā likuma 73.pants noteic, ka Komisijai ir tiesības uzlikt šādus sodus: 1) izteikt piezīmi; 2) izteikt rājienu; 3) noteikt citu prakses vietu vai aizliegt praktizēt noteiktā vietā uz laiku līdz trim gadiem; 4) aizliegt izpildīt advokāta pienākumus uz laiku, ne ilgāku par gadu; 5) izslēgt no zvērinātu advokātu skaita.

Pieteicējam, ņemot vērā to, ka viņš savu vainu neatzīst, nenožēlo savu rīcību un uzskata, ka rīkojies tiesiski un ētiski, piemērots otrs vieglākais disciplinārsods – izteikts rājiens. Novērtējot pieteicējam piemēroto disciplinārsodu tiesa atzīst to par samērīgu un atbilstošu viņa izdarītajam pārkāpumam.

[14] Ņemot vērā visu iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Komisijas Lēmums ir pamatots un tiesību normām atbilstošs, bet pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *L.K.* pieteikumu par Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas Disciplinārlietu komisijas 2011.gada 2.maija lēmuma Nr.8/2011 atcelšanu.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2013.gada 2.maijā.

Tiesnesis *(paraksts)* G.Ploriņš

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis_____G.Ploriņš
Rīgā, 2013.gada 2.maijā